

עפ"ג 24181/06/21 - אחמד אלחורטי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 באוקטובר 2021

עפ"ג 24181-06-21 אלחורטי נ' מדינת ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד כב' השופט דניאל בן טולילה כב'
השופט יובל ליבדרו

המערער
נגד
המשיבה
אחמד אלחורטי
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ - עו"ד אבנר שמש

ב"כ המשיבה - עו"ד ציון קינן

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט רון סולקין), מיום 09.06.21, בת"פ
40325-12-19

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של גידול סמים מסוכנים.

כתב האישום המתוקן, שהמערער הודה בעובדותיו, מתאר, שהמערער החליט לגדל עם אחרים סם מסוג קנבוס בכמות מסחרית, ולשם כך פלש המערער לבית בתל שבע (להלן: "הבית") שהיה באותה העת ריק מאדם, הצטייד במזגנים, מאווררים, מנורות, דשן, משקל אלקטרוני וציוד נוסף המשמש לגידול סם, התקין את הציוד בארבעה בחדרים בבית, שתל באדניות 756 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 41 ק"ג וטיפל בהם.

שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר על המערער ממנו עלה כי המערער בן 29, נשוי ואב לשלושה ילדים. עובד כמנהל עבודה בחברת בנייה השייכת לאחיו. סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. לא שירת בצבא. לחובתו הרשעה פלילית בגין עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. שלל שימוש בסמים או אלכוהול. ובדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות מסם. אשר לעבירה הודה באופן חלקי. מסר כי בתקופה שקדמה לעבירה ניהל קשר עם בני גילו שלחלקם עבר פלילי, וכי ידידה שלו הכירה לו אחרים שהציעו לו לסייע להם לגדל ולמכור סמים, והוא סירב אך הציע לחבר ביניהם לבין חבריו. לדבריו לא הרוויח כסף מהתיווך. והביע בוושה על מעורבותו. שירות המבחן התרשם כי המערער מבטא עמדות מטשטשות ומפחיתות ביחס למעורבותו בעבירה ומתקשה לקחת אחריות על חלקו בה ולבחון באופן ביקורתי את חלקיו המכשילים. והמליץ להטיל עליו ענישה מרתיעה של מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

התביעה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 27 ל- 50 חודשי מאסר בפועל ועתרה להטיל על המערער מאסר
עמוד 1

בפועל ברף העליון של המתחם, תוך הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, ועונשים נלווים של מאסר על תנאי ממושך, קנס משמעותי ופסילת רישיון נהיגה.

ההגנה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן. הסכימה לרכיב קנס משמעותי. וביקשה שלא להטיל על המערער פסילת רישיון.

בית המשפט עמד על מדיניות הענישה הנוהגת ועל מגמת ההחמרה העקבית בעבירות של גידול וייצור סמים מסוכנים; ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובין היתר, העובדה שהמערער פלש לנכס, הצטייד בציוד מיוחד, וגידל 756 שתילים במשקל של 41 ק"ג, קבע כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין 26 ל- 52 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי למערער בגדרי המתחם שנקבע, בית המשפט התייחס לכך שהמערער לקח אחריות חלקית על מעשיו, לחובתו הרשעה בעבירת אלימות ועבר תעבורתי מכביד ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית. ומנגד ציין שהמערער הודה במיוחס לו -דבר המעיד על חרטה מסוימת וחוסר בזמן שיפוטי; שהמערער פעל יחד עם אחרים; ושניתן משקל למצבו הרפואי של בנו של המערער. ובסופם של דברים הטיל על המערער 27 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך 20,000 ₪ פסילת רישיון נהיגה למשך שנה ופסילה על תנאי.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טען בכתב הערעור, כי העונש שהוטל על המערער חמור יתר על המידה והיה על בית המשפט קמא להטיל על המערער 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת בהתחשב בעובדות כתב האישום, בהמלצת שירות המבחן, במצבו המשפחתי של המערער, ובסיכויי שיקומו. טען כי המערער צעיר, בן 29, אב ל- 4 ילדים קטנים, כאשר בנו הקטן בן מספר שבועות ומתמודד עם בעיות רפואיות מורכבות, והמערער עסוק כל העת בטיפול בו. ומהווה עמוד תווך מרכזי בטיפול בילדיו ובהוריו. ועונש המאסר שהוטל עליו יביא לפגיעה משמעותית במשפחתו של המערער. עוד טען כי המערער עובד בצורה מסודרת. כי הוא מודה במיוחס לו ולוקח אחריות מלאה על מעשיו. משפחתו נורמטיבית. והוא חש בושה על מעשיו. עוד הפנה לדברי המערער בפני שירות המבחן לפיהם מאז מעצרו הוא שינה את סביבתו והתרחק מחברה שולית. וטען כי מכלול הנתונים מלמדים על שיקומו של המערער. הוסיף כי המערער שהה למעלה משנה וארבעה חודשים בתנאים מגבילים. הפנה לעובדות האישום המתוקן לפיהן המערער גידל את הסמים יחד עם אחרים, וטען כי נתון זה רלוונטי לעניין חלקו של המערער בעבירה ומשפיע על מתחם העונש. וביקש לקבל את הערעור, ולהטיל על המערער עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. ובדיון היום ציין כי בנו התינוק של המערער, אותו הזכיר בהודעת הערעור, נפטר. וביקש הקלה מסוימת בתקופת המאסר של המערער ובתקופת פסילת רישיון הנהיגה שלו, תוך הסכמתו להעלאת סכום הקנס לסך של 25,000 ₪.

ב"כ המשיבה טען שעונש המאסר של המערער איננו חורגת מהענישה המקובלת בנסיבות דומות. לטענתו, כמות השתילים שהמערער גידל רבה מאוד והנזק שהיה צפוי מהפצת הסמים גדול. ובנסיבות אלה אין בטרגדיה שפקדה את המערער כדי להצדיק הקלה בעונשו. אשר לפסילת רישיון הנהיגה, טען כי עונש זה תורם להרתעה ויש בו כדי להקשות על המערער לשוב ולבצע עבירות דומות. ובסופו של דבר ביקש לדחות את הערעור על כל רכיביו.

עיינו בכלל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים, ובאנו למסקנה שבהתחשב בטרגדיה שהתרגשה על המערער עם מות בנו התינוק, יש מקום להקלה מסוימת, לא גדולה, בתקופת המאסר שנקבעה לו. ושבנסיבות הענין יש מקום להתערבות מסוימת גם בתקופת פסילת רישיון הנהיגה.

נזקי השימוש בסמים לפרט המשתמש בהם, לסביבתו ולחברה בכללה, מוכרים ואין צורך לשוב ולהציגם. על רקעם, החברה מתייחסת בחומרה למעשים התורמים לזמינות הסמים למשתמשים וקובעת להם תג מחיר עונשי גבוה.

הכנסת כמות חדשה של סם לשוק, מגדילה את מצאי הסמים וגורמת בסופו של דבר להגדלת היקף השימוש בסמים ולהרחבת הנזקים הכרוכים בשימוש בסמים. ייצור סם הוא בבחינת אבי אבות הטומאה, השופך שמן על מדורת נזקי השימוש בסמים ומלבה אותה.

המספר העצום של שתילי סם הקנאביס שהמערער גידל - 756, מאפשר ייצור עשרות אלפי מנות סם. והמקום אותו המערער הכשיר ותפעל לגידול הסמים, יכל עקרונית לשמש למחזורי גידול נוספים.

בנסיבות אלה, מידת הפגיעה של מעשי המערער בערכים החברתיים המוגנים הינה משמעותית.

העונש הקבוע לעבירת גידול סם הוא 20 שנות מאסר ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירה זו הינה של חומרה מובהקת. והלכה למעשה בתי המשפט מטילים על נאשמים שהורשעו בעבירות אלה תקופות מאסר משמעותיות, בסדר הגודל של העונש שהוטל על המערער ואף מעבר לכך.

כך למשל, בע"פ 6299/20 **שחר חן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.2.2021) הוטלו 29 חודשי מאסר בפועל על גידול 660 שתילי קנאביס; בע"פ 871/20 **אברהם אברג'יל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.3.2020) הוטלו 26 חודשי מאסר בפועל על גידול מאות שתילי קנאביס; בע"פ 863/18 **לירן סבן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.11.2018) הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל על גידול 283 שתילי קנאביס; בע"פ 5807/17 **משה דרחי נ' מדינת ישראל** (18.6.2018) הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל על גידול קנאביס במעבדה לגידול סמים; ובע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.03.2017) הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל על גידול קנאביס בבית ונטילת חשמל במרמה.

ב"כ המערער טוען שהעובדה שהמערער ביצע את העבירה עם אחרים, כמצוין בכתב האישום המתוקן, צריכה היתה להשפיע על מתחם העונש ההולם ובהמשך על העונש הראוי למערער, ובית המשפט קמא לא נתן לה משקל. והוא מבקש שאנו ניתן משקל לנתון זה בקביעת עונשו של המערער.

איננו מקבלים את הטענה. אמנם, "חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה" הוא נסיבה הקשורה בביצוע העבירה, הנשקלת בתהליך קביעת מתחם העונש ההולם. אולם, במקרה זה, כמתואר בכתב האישום המתוקן, הנאשם הוא זה שפלש לדירה נטושה לשם הפיכתה למקום לגידול סמים; הוא זה שהצטייד במכשירים וכלים לגידול הסם; הוא זה שהתקין את הציוד בדירה; והוא זה ששתל את השתילים באדניות ודאג לטפל בהם כנדרש. מעשי הנאשם ממקמים אותו בראש מבצעי העבירה ואין בעובדה שבמיזם היו מעורבים גם אחרים כדי להשפיע על חלקו היחסי בביצוע העבירה.

ב"כ המערער טוען כי המערער בעל נתונים חיוביים, לחובתו הרשעה קודמת אחת לא מהסוג המדובר, הוא עובד בצורה סדירה, מעורב בחיי ילדיו ומתנהל באחריות כלפי משפחתו, ונתונים אלה מלמדים על סיכויי שיקום טובים ומצדיקים הקלה בדינו. ואכן, כמתואר בתסקיר שירות המבחן, המערער הוא אדם מהשורה, המתפקד במישורי חייו השונים בצורה נורמטיבית ואחראית. אולם, נתונים חיוביים אלה עומדים בפער להתנהגותו העבריינית המתוכננת של המערער, ובמובן מסוים ניתן לראות בהם כנתון הנזקף בנסיבות לחובתו של המערער. שכן, המערער לא נדחף לביצוע העבירה מתוך דלות ומצוקה כלכלית ואישית, אדרבא, הוא בעל משפחה גרעינית ורחבה תומכות, מתפרנס בכבוד, ובעל מעמד חברתי

ומשפחתי גבוה. מציאות מצערת זו, של אנשים המתנהלים בשגרת חייהם באופן נורמטיבי, החוצים את הקווים ונוטלים חלק במיזמי גידול סמים, היא חלק מתופעה כללית, מוכרת, בתחום גידול הסמים בשנים האחרונות. מיזמים כאלה, המאפשרים בתוך תקופת זמן קצרה, תוך סיכון לא גדול להיתפס, להפיק רווח כספי עצום שאין לו רע בתחום העשייה החוקית, מפתים מאוד. ודווקא משום כך ועל רקע הפגיעה הקשה הנגרמת לפרט ולחברה מעבירות הסמים, נדרשת הרתעה רצינית בדמות ענישה המוציאה את שכר מבצעי העבירה בהפסדם.

לכך יש להוסיף שבעבירות החמורות ובהן עבירות הסמים המסוכנים, הבכורה ניתנת לאינטרס הציבורי, הבא לביטוי בדרך כלל בענישה הולמת, בעוד המשקל הניתן לנתוניו ולעניינו האישי של הנאשם קטן. ((ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 6.10.2016); ע"פ 4592/15 פדידה נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 8.2.2016)).

נוכח דברים אלה, אין לומר כי עונש המאסר שהושת על המערער חמור במידה המצדיקה התערבות ערכאת הערעור. אם מצאנו לנכון להקל בו במידת מה הרי זה רק משום האסון שפקד את המערער בתקופה האחרונה במות בנו הפעוט. הקלה זו מבטאת התחשבות אנושית שיש בה כדי לעודד את המערער לעבר חזרה לאורח חיים נורמטיבי.

אשר לעונש פסילת רישיון הנהיגה, נוכח הוראות סעיף 37א' בפקודת הסמים, שאין מחייבות פסילת רישיון נהיגה של נאשם שהורשע בעבירה של גידול סם, ובהתחשב בכך שהעבירה שהמערער ביצע אינה קשורה לנהיגה ברכב ושרישיון הנהיגה עשוי לסייע למערער לחזור למסלול חייו בתום תקופת מאסרו, אנו מוצאים לנכון לקצר את תקופת הפסילה שנקבעה למערער.

סוף דבר, אנו מעמידים את תקופת המאסר בפועל של המערער על 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו; מעמידים את תקופת פסילת רישיון הנהיגה של המערער על 6 חודשים מיום שחרורו מהמאסר; ומעמידים את סכום הקנס של המערער, בהסכמתו, על ₪ 25,000 או 75 ימי מאסר תחתיו; לבקשת המערער, הקנס ישולם מכספי הפיקדון שהמערער הפקיד בקופת בית המשפט בתיק זה.

על המערער להתייצב לנשיאת מאסרו ביום 21.11.21, בשעה 08:00 בכלא "דקל" במתחם בתי הכלא בבאר שבע, או בכלא אחר לפי הוראת שב"ס.

מוצא בזה צו עיכוב יציאה מהארץ נגד המערער.

כל תנאי השחרור הקבועים למערער יעמדו בעינם עד להתייצבותו לנשיאת מאסרו.

**ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ב, 21
אוקטובר 2021, במעמד
הצדדים.**

יובל ליבדרו, שופט

דניאל בן טולילה, שופט

אליהו ביתן, סגן נשיאה